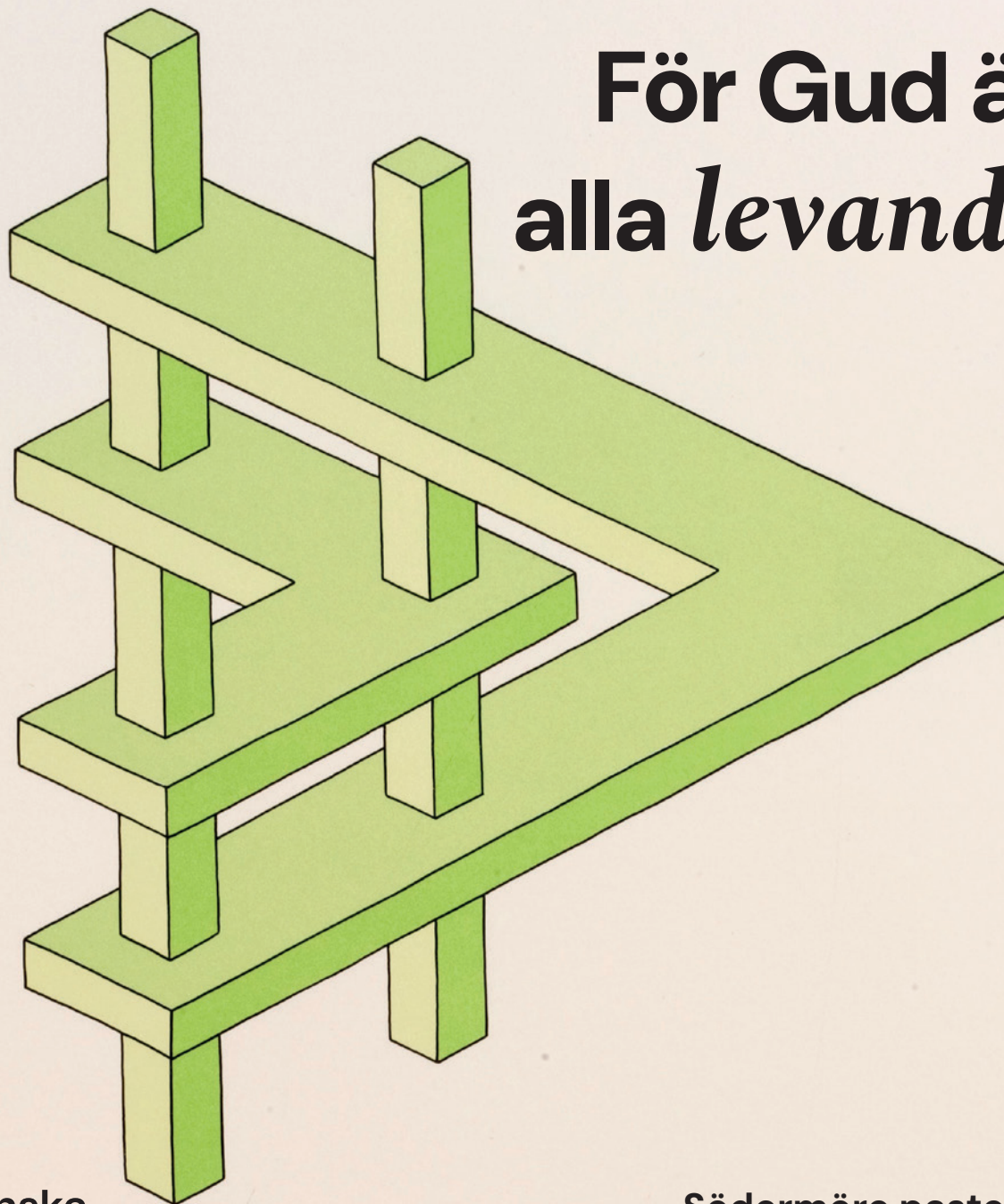

**För Gud är
*alla levande***

**Svenska
kyrkan**

**Södermøre pastorat
Höst 2024**

Sommaren förblir trots höst och död

Gud är med mänskliga mått en paradoxernas Gud och vår tro är också lite knepig ibland. Jesus vänder på perspektiven och utmanar ständigt med tankar som att stor är liten, rik är fattig, svag är stark. Teologin bär på uttryck som "redan men ännu inte" och "samtidigt rättfärdig och syndare". Det kan vara lite snurrikt eftersom det inte följer vårt linjära tänkande, men det är trösterikt. För det visar att Gud är på människornas sida. Gud följer inte trender, ideologier, kapital eller makt. Gud älskar människan och skapelsen hon är satt i. Alltså oss, alla, och vår värld. Detta trots att vi och vår tillvaro är rätt tillknycklad och inte så mycket att hurra för alla dagar om man ser till vad Gud förväntar sig av oss: kärlek. Vi lyckas inte, men samtidigt är vi de mest lyckosamma. För Gud vill oss. Jesus lyfter den som är sargad.

Det är ännu sommar när jag skriver detta. Semestern är slut, det är mörkare på kvällen och höst känns om aftonen. Något av det mest höstiga som finns torde vara allhelgonahelgen. Inte bara för att löven är fallna då och vi är närmre rusk och storm än stiltje och varm himmel. Utan också för att allhelgona är helgen där vi samlas kring minnet av våra döda, saknade som bortglömda. Här väcks själens rusk och sorgestorm till livs igen och här finns automatisk reflektion kring livets höst. En dag blir vi levande gamla och kommer att dö.

Och när vi står lite mål- och modlösa inför alltings ändlighet och skenbara hopplöshet är det inte dumt att påminna oss om det där paradoxala hos Jesus. Han säger *Gud är inte en gud för döda utan för levande, ty för honom är alla levande*. Den som är död är död men lever. Löftet är att livet är mer än detta timliga. Trots död så bjuds vi in i det liv som är större. Det vill vi tro även om det inte alltid är helt lätt att hitta perspektiv som ger en rimlig bild för det utifrån vår förståelsehorisont.

En viktig del i allhelgonahelgens alla gudstjänster är musiken. Där finns mycket

tröst och vila. Därför har vi bett två musiker och kyrkoarbetare – Per Harling, präst och kompositör med många älskade psalmer i psalmboken, och Noa Edwardson, organist i Kalmar domkyrka, student och kompositör i många genrer – att reflektera utifrån just orden *För Gud är alla levande*. Förutom deras texter får vi också två nyskrivna sånger av dem, byggda på samma bibelord. Läs, lyssna och sjung!

Och misströsta inte när sommaren tar slut. Ta vara på paradoxernas möjlighet. För det är ju så att även om julfirande och påskfirande tar slut så är både Jesu födelse och uppståndelse alltid giltiga. Så då borde sommaren också kunna vara det även när den tagit slut. Om inte annat så i det himmelska perspektivet. Som vi sjunger i psalmen: *Från död till liv kallas vi att leva i alla sommars somrar*. Redan och ännu inte. Nyss och fortfarande.

Stanna kvar med oss! Välkomna till ett nytt nummer av pastorsbladet och till en ny termin i kyrkans liv. Se vad som händer, lite i bladet, något på sociala medier och allt på hemsidan.

Frid och ljus över er vardag!

/Richard Thörn, Kyrkoherde

GE EN GÅVA FÖR VÄRLDEN

Vi lever alla under samma himmel och har samma rättigheter. Men beroende på var vi föds ser verkligheten olika ut. Det kan vi aldrig acceptera. Som månadsgivare tar du ställning för alla människors rätt till ett värdigt liv.

act
Svenska kyrkan

SWISHA TILL
900 1223

För Gud är alla levande

Jag tycker mycket om våra svenska kyrkogårdar. Kanske är de världens mest välskötta viloplatser, inte minst tack vare kunniga och inte sällan hängivna kyrkogårdsarbetare. Våra kyrkogårdar är inte bara de dödas vilorum utan lika mycket en plats för oss levande, där död och liv, sorg och hopp, minnen och saknad möts på

ett särskilt sätt. Jag går gärna runt på kyrkogårdar, inte minst i allhelgonatid, då våra gravplatser förvandlas till glimrande, oändligt vackra ljushav i höstmörkret. Följande text kom till mig efter en gripande vandring runt månghundratals tända ljus på en av våra kyrkogårdar för något år sedan:

*Nu lyser ljusen i höstens mörker,
där varje låga bär ett liv,
som ännu lever i tacksamt minne
och som nu funnit himmelsk frid.*

*Nu sjunger ljusen ned himlens änglar.
I mörkret stiger deras sång
om kärleksbanden som formar livet,
där släkten följa släktens gång.*

*Nu tackar ljusen för dem som levat,
de som gått bort i tid som flytt.
Nu sprider ljusen Guds goda löfte:
"Se, jag gör ständigt allting nytt!"*

*Nu andas ljusen med oss som lever.
I varje andetag väcks hopp
om att få andas med livets mening
på nytt till ande, själ och kropp.*

Som präst i många år har jag haft många möten och samtal med människor, som befunnit sig i dödens gränsland. Jag minns bland annat en ung man, tvåbarnspappa, som hörde av sig till mig efter att ha drabbats av bukspottskörtelcancer och fått beskedet att han inte hade långt kvar att leva. Vi möttes ett par gånger och samtalade om hans tillstånd och om den kommande, ofrånkomliga döden och om hoppet om någon form av fortsatt liv bortom tid och rum. Jag tror att jag bland annat citerade Jesu ord från Lukas evangelium, *"för Gud är alla levande"*, oavsett dödens inträde. Hans

svar var kort, men fyllt av hopp: *"Ja, kanske, kanske är det så"*. Det var som ett eko från poeten Tomas Tranströmers dikt *"Kort paus i orgelkonserten"*, där Tranströmer med versaler talar om *"det där orubbliga KANSKE som bär mig genom den vacklande världen"*. När jag kom hem efter vårt sista möte skrev jag ner en liten dikt utifrån det där lilla ordet *"kanske"* och skickade den till den unge mannen. Någon vecka senare såg jag via en dödsannons i tidningen att han hade gått ur tid och rum. Som minnesord hade familjen satt in hela min dikt i dödsannonsen.

En del tror att döden vinner över livet, att döden har makt att sätta punkt. Kanske är det inte så. Döden kan bara sätta kolon: Det blir en fortsättning på meningen, på meningen med livet.

En del tror att människor hamnar i jorden för alltid. Kanske är det inte så, utan vi läggs som frön i jorden, för att en dag gro och blomstra i en annan värld. Fröets hopp är stort.

En del tror att själen dör med kroppen. Kanske är det inte så. Kroppen är bara människans hölje. Själen flyger i väg i frihet, som fjärilen över blomsterängarna, befriad ur kokongens brustna skal.

En del tror att döden är slutet. Kanske är det inte så. Döden kan vara början, början på något överraskande nytt.

Den svåraste begravningen jag haft var nog min vid min egen mors kista. Hon var född 1904 och drog sin sista suck drygt 104 år senare. Då hade hennes kropp tacklat av mer och mer, men hon var fortfarande kristallklar i sin hjärna. På slutet av hennes liv talade vi flera gånger om hennes stundande begravning. Mamma ville inte att de sista av de klassiska överlåtelseorden i begravningsgudstjänsten skulle sägas, orden efter *"av jord är du kommen, jord skall du åter bli"*, orden som lyder *"Jesus Kristus skall uppväcka dig på den yttersta dagen"*. Sådan var inte hennes tro. När hon gick ur tiden, gick hon in i evigheten, där varken tid eller rum existerar, menade hon. Och i evigheten finns ingen

väntan på någon yttersta dag. Väntan tillhör tiden. Hennes tro var att hon i och med den sista sucken fick komma till det omedelbara mötet med den Herre hon levt och dött för. Mamma talade ofta om livet i fjärlens tre livsstadier: Larven, puppan och så till sist fjärlens vingslag i frihet. Snart skulle hon ha tagit sig ur sin kroppsliga puppa och flugit i väg. Förr i tiden talade man om dödsdagen som den himmelska födelsedagen. Därför bestämde vi att jag skulle göra något annorlunda när jorden skulle läggas på kistan. I stället för den sista jordpåläggningen så var vi överens om att lägga ett hoppfullt frö i jorden med orden *"Guds barn skall du för evigt vara"*. Visserligen bröt jag

därmed att exakt följa kyrkohandbokens stadfästa ordning för en kyrklig begravningsgudstjänst, men jag tror inte att varken Gud, domkapitlet eller någon annan skulle ha några invändningar för att så skedde vid detta enda tillfälle. Jag valde ett frö som blev en påminnelse om mammas liv, ett frö av mammas lilla favoritblomma, som en hälsning från såväl Gud som från mamma, ett frö av den vackra, lilla blåa blomman *"Förgät-mig-nej"*. För Gud är alla levande.

/Per Harling
Präst, författare och
tonsättare med ett flertal
psalmer i vår psalmbok

Ny sång

Vad händer när man frågar låtskrivare att fundera på och skriva en text om ett bibelord? Jo det blir nästan omöjligt att inte fråga om dom skulle kunna tänka sig att skriva en sång i samband med texten. Men det kanske blir för svårt? För hur gör låtskrivare när dom plötsligt bara hör en sång som inte funnits förut? Var kommer den

ifrån? Tänk om det inte går att göra en sång på ett så svårt bibelord? Eller vad är egentligen ett svårt bibelord? Här är i alla fall den första nyskrivna sången i pastoratsbladet som Per Harling skrev i samband med texten du just läst. Vill du höra den kan du följa länken.

/Magnus Bredmar

Lyssna här!

För Gud är alla levande

Text: Luk 20:38 och Per Harling

Musik: Per Harling

Chorus:

F/C C Am F C F E⁷

Le - van - de, för Gud är al - la le - van - de. Li - vet är gräns - löst där e - vig - he - ten

5 Am F C/E D⁷ G⁷ C Am⁷

bor. De - lan - de, Gud upp - står med oss, de - lan - de sitt liv med

9 Dm G⁷ C Am Dm G Dm G⁷ C

den som hop - pas och som tror. För Gud är al - la le - van - de.

Evangelisten Lukas

Mitt i hösten, den 18 oktober, minns och firar kyrkan Lukas evangelisten. Som benämningen antyder är det hans namn som applicerats på Lukasevangeliet, ur vilket vi hämtat det här numrets temavers: För Gud är alla levande.

Lukas var inte någon av Jesu närmaste tolv lärjungar utan placeras snarare i generationen som är lärjungarnas lärjungar. Traditionen menar att den Lukas som tillskrivs evangeliet, och även Apostlagärningarna, är samma Lukas som Paulus omnämner i sina brev som medarbetare och läkare. Som så var han med Paulus på hans missionsresor och bidrog till förkunnandet av Jesus. Endast Lukas är kvar heter det när Paulus är fängslad i Rom. Lukas var hednakristen och som så den enda av nya testamentets skribenter som inte var av judisk börd. Vidare syns i hans texter en högre litterär stil och förmåga än i övriga evangelier. Ett tecken på det är att han riktar både evangeliet och Apostlagärningarna till en viss Theofilos, på ett sätt som var vanligt bland författare då. För att Theofilos ska "förstå att de upplysningar du fått är tillförlitliga".

Lukas härstammar från Antiokia några mil in från medelhavskusten i norra Syrien. Idag heter staden Antakya och ligger inom Turkiets gränser. Då var det en smältdegel för grekisk och romersk kultur och härifrån utgick Paulus vid sina missionsresor. Det var också här som kristna för första gången kallades för just kristna (Apg 11:26)

Lukas bygger sina texter på möten med dem som var med när det hände, för de levde ju fortfarande. Däribland troligen också jungfru Maria. Traditionen har att Lukas dessutom var konstnär och den första som målade den en ikon av just jungfru Maria.

Är vi vakna när vi läser Lukas märker vi att det finns en världsvid utblick i texterna. Dels sätter han in Jesu födelse med skeenden som hände ute i världen. Kejsar Augustus utfärdade förordning om skattskrivning och Quirinius var ståthållare i Syrien. Jesus är därmed i Lukas texter också hela världens frälsare. Apostlagärningarna berättar hur Jesusrörelsen rör sig från Romarrikets periferi rakt in i centrum – Rom!

Även den helige Ande tar en framskjuten position hos Lukas. Anden kommer över Maria i bebådelsen, sänks över Jesus i dopet och ges till lärjungarna i pingsten. Pingsten som ju också manifesterar Guds, kyrkans och trons världsvida omsorg. Hos Lukas märks också fokus på bönen. Jesus ber ofta och den gemensamma bönen framställs som grundläggande i urförsamlingen.

Lukasevangeliet dateras till 70-/80-tal efter Kristus. Apostlagärningarna något senare 80-tal, kanske 90-tal. Evangelisten Lukas är skyddshelgon för bland annat konstnärer, ungarlar, bokbindare, slaktare, bryggare, läkare och kirurger. Symbolen för Lukas är den bevingade oxen. Oxen som strävsamt och uthålligt arbetar på. Likt Jesus i Lukasevangeliet.

/Richard Thörn

Bönen: Du leder mig, av John Birch

"Bön är som musik på noter, det är först när man spelar musiken eller ber bönen som den kommer till liv".

John Birch är en engelsk poet som vunnit poesi-tävlingar innan han blev pastor i den lokala metodist-församlingen, eftersom. . . "dom behövde någon". Han tyckte att många av de skrivna bönerna i kyrkan saknade något. Därför började han skriva egna böner utifrån den anglikanska, keltiska tradition som han växt upp i och det poetiska arv han tränats i. Han började med att fundera på hur Gud – som är allt Gud är, skulle vilja att man pratar med honom? För det är det som bön egentligen är. Ett samtal.

Han har själv använt sig av psaltaren, precis som kyrkan i alla tider gjort, för att be och han älskar hur så många känslor och tankar ryms i texterna. Hopp och förtvivlan, beundran och frågor, glädje och gråt.

Närheten till Gud som beskrevs i bibeln och även märks tydligt i de tidiga keltiska kristna traditionerna har också inspirerat och den lägger sig som en vilsam dimhöljad bakgrundsmusik i flera av hans böner.

Han har skrivit många bönböcker och en har även blivit översatt till svenska. Så fort han får chansen försöker han locka alla att skriva egna böner och hitta orden och rytmen i det egna samtalet med Gud. Och för alla som vill inspireras har han mycket att inspirera med.

/Magnus Bredmar

Du leder mig

*Du leder mig
till stilla vatten
skogsstigar
lugna dalar
bergstoppar
och jag får känna
din närvaro intill mig.*

*Du leder mig
till de ensamma
de arbetslösa
de svårålskade
de fattiga
och behövande
och jag får vara
din närvaro intill dem.*

John Birch

Allhelgonahelgen

Fredag 1 november 13–16

ÖPPEN KYRKA

I ALLA KYRKOR

**Öppet för bön & ljusständning
i allhelgonatid.**

**Personal finns på plats
för samtal och bön.**

Vi bjuder på enkelt kaffe.

13:30 Musik

Hagby kyrka

Karlslunda kyrka

Voxtorp kyrka

Ljungby kyrka

15:30 Musik

Ljungby kyrka

Mortorps kyrka

Halltorp kyrka

Arby kyrka

Lördag 2 november

Alla helgons dag – Helgonen

MINNESGUDSTJÄNSTER

15:00 Halltorp kyrka

Fantastiska kören

Ove Carlsson, Minu Bergman

16:00 Mortorp kyrka

Jan Haglund, Nina Park Seo

17:00 Ljungby kyrka

Con Spirito, Gunnel Sigvardsson

Jenny Fogelström, Burkhard Flögel

17:00 Arby kyrka

Fantastiska kören

Ove Carlsson, Minu Bergman

18:30 Karlslunda kyrka

Jan Haglund, Nina Park Seo

Söndag 3 november

Söndagen efter alla helgons dag

Vårt evighetshopp

13–16 Pilgrimsdag

Vi vandrar från Hossmo–Ljungby

Mer info kommer, håll utkik!

16:00 Allhelgonakantat Ljungby kyrka

Richard Thörn, Kim Eriksen

Musik i Södermøre

Onsdagar kl. 19:00

Onsdag 11/9 S:t Olofs kyrka

Klockarens musikaliska värld

Nyckelharpa: Johan Hedin

Barockviolin: Ida Meidell

Onsdag 25/9 Mortorps kyrka

Du är närvarande överallt

En kväll i Jane Austens andliga
och musikaliska värld

Sång och piano: Cecilia Alriksson

Violin, viola, sång: Anna Braw

Onsdag 9/10 Karlslunda kyrka

Boka datumet. Info kommer, håll utkik!

Onsdag 23/9 Arby kyrka

Stjärnglans

Stjärnkören bjuder på ett blandat
program från klassiskt till gospel

Piano: Olof Lövmö

Onsdag 6/11 Ljungby kyrka

Flygelkonsert

Konsertpianist: Irma Gigani
från Georgien, bosatt i Wien

Onsdag 20/11 Halltorp kyrka

Psalmer på Vårt Vis

Andlig Folkton på Vårt Vis

Flöjt: Anna Bomanhald

Gitarr, sång: Björn Hald

Onsdag 4/12 Hagby kyrka

Classic Relax

Klassisk pianomusik ackompanjerad av
Hagby kyrkas vackra belysning. Ta med
liggstol eller underlag om du vill ligga ner
Pianist: Kim Eriksen

Onsdag 18/12 Voxtorp kyrka

Boka datumet. Info kommer, håll utkik!

Gud är inte en gud för döda utan för levande

När vi nu drar oss alltmer mot hösten och allhelgonatid får vi höra detta bibelord, hämtat från Lukasevangeliets 20:e kapitel. Bibelversen ger, i denna kontext, tankar om livets slut och det eviga livets början som är viktig för reflektionen kring alla de som gått före oss. Dock så har bibelordet *levande* många olika betydelser.

För det är i honom som vi lever, rör oss och är till. Det är svårt att undvika faktumet att rörelsen och det levande, i kontrast till stelheden och det döda, ligger tätt ihopkopplat med Guds skaparglädje och Jesu kärleksgärning för oss. Gud vill att vi alltid ska vara levande, fria och konstant i rörelse. Vi är också levande *tillsammans med Kristus*, i gemenskapen med han som såg till att vi blev fria och fortfarande vill vårt allra bästa. Det är svårt att vara levande utan Kristus, vilket antagligen gjorde att vår ärkebiskop Martin gjorde detta till i sitt valspråk.

Att vara levande, i och med honom, är att vara aktiv och i rörelse. Trots att vi kanske inte gör något vettigt under en dag så färdas vi alltid 2,2 miljoner kilometer i timmen – framåt i universum. Det är verkligen att kalla sig för aktiv. Men vi som människor är instinktivt aktiva, i vår gemenskap. Vi drar oss till att hitta på saker, spendera tid och alltid göra saker tillsammans. Där två eller fler är samlade, är Kristus också med oss. Aktivitet som inkluderar

***Aktivitet som inkluderar
alla är alltså centralt
för gemenskap***

alla är alltså centralt för gemenskap, och för oss som kyrka.

I tider när man tänker och pratar kring ämnet begravning så finns det många symboliska handlingar i den som är aktiva och levande. Vi, församlingen, står upp tillsammans för att överlämna den som lämnat jordelivet, vi går fram och tar avsked, vi sjunger psalmer, osv. Men något som betyder extra för mig som organist och som har varit ämne för debatt det

senaste är just *musiken*. Sammanfattningen kring dessa senaste diskussioner är att anhöriga valt att i större utsträckning välja inspelad musik till begravning. Oftast

levande, ty för honom är alla levande

Foto: Joahim Grusell

är anledningen att just dessa inspelningar inneburit mycket för den avlidne, eller en brist på kunskap att denna musik funkar lika bra "live".

Utan att beröra det individanpassade så mycket så tänkte jag nu förklara vad livemusiken gör med oss. Enligt Luther är musiken trons första språk, där tonerna talar direkt till oss. Vi

får tankar, känslor och frön av tro som vi inte har fått tidigare – eller kommer att få igen. Den som spelar tar en ny, gestaltande roll – att via sitt instrument förmedla ett trons budskap som saknar ord och ger oss en ny version av musiken som passar just detta ändamål bäst. När detta sker tar alla i vår gemenskap en aktiv roll. Vi är levande, vi gör denna stund till den bästa tillsammans och Kristus är högst närvarande. Det är därför man kallar den musiken när någon annan gestaltar den i samma rum för *levande musik*. Om man har bestämt musik till ett dop, en vigsel eller begravning får man ofta höra det ordet och undrar säkert varför det är så speciellt. Men levande musik skapas hela tiden. Vi skapar levande musik när vi sjunger psalmer, när vi går på konsert, sjunger allsång osv. Det är att tillsammans få vara en del av en helt ny version av en bit musik som aldrig kommer att höras, eller kännas, igen.

Den levande musikens kontrast

första gången. Vi människor är inte såna. Vi är *levande*, alltså aktiva varelser i rörelse och gemenskap. Att sätta sig i en passiv roll och försöka återuppleva en inspelad låt som om man vore ett fotografi från förr i tiden är svårt att motivera. För Gud är alla levande och hela tiden nya versioner av sig själva – och varandra. Ingen kan bestämma mina val av låtversioner och minnen när de bara känner "radio edit-versionen" av mig. Bara jag känner "uncut extended version" av mig. Bara jag, och Gud.

är inte död musik, för all död musik har åtminstone enligt Luther en gång varit levande. Men däremot hör vi en version av låten som är förgången. Alla känslor och alla tankar är fastlåsta till den gång vi först hörde denna version av denna låt – eller när vi lärde oss texten. Det är ofta därför man kan känna en viss typ av "nostalgi" till en låtinspelning. Det är i princip omöjligt att glömma bort de första minnena eller känslorna vi har till våra kära inspelningar, även om vi själva skulle vilja avnjuta den som om vi lyssnade på den för

Så även om jag skulle kunna motivera all sorts musik enligt Luthersk musikteologi, så förtjänar ingen att bli satt i ett orörligt och dött minne. Vi, den avlidne och Gud är minst lika levande i rummet och finns tillgängliga för att ta emot den ständigt nya gåva som den levande musiken är. En version som vi aldrig har hört – och aldrig kommer att få höra igen. Precis som den också gör i psalmer. Därför delar jag med mig av en text av vår ärkebiskops företrädare i Linköping, Martin Lönnebo. Han fångar precis hur det är att vara ak-

tiva, i rörelse, levande tillsammans med Kristus:

Som ljus över Kaos, som liv efter död, som Gudoms styrka i skapande lek, är lyckan, är glädjen, hos Herren.

Som forsarnas skumstänk, som storspovens flöjt, som hemkomsts sötma, som ömhet och smek, är lyckan, är glädjen, hos Herren.

Som lyckan och glädjen är Herren vår Gud, som salig fullhet i Gudsrikets tid. Ge ära, ge ära åt Herren.

/Noa Edwardsson
Organist i Kalmar domkyrka,
22 år, vice förbundsordf i
SKU, pluggar i Malmö,
med i urvalsgruppen
för nya psalmboken

Ny sång

Lyssna här!

Här är den andra nyskrivna sången i pastoratsbladet som Noa Edwardsson skrev i samband med texten du just läst. Vill du höra den så kan du följa länken.

/Magnus Bredmar

Gud är ingen gud för döda

Noa Edwardsson, 2024

Chord progression and melody for the song "Gud är ingen gud för döda". The key signature is D major (two sharps) and the time signature is 4/4.

Chords: D, G/B, Bm7, Bbmaj7, Asus4, F, C/E, F7/Eb, Dm7, Bbmaj7, Gm7, Em7-5, Asus4, D.

Melody (treble clef):

1. Gud är ing-engud för dö - da u - tan för le - van-de, —

5. Gud är ing-engud för dö - da u - tan för le - van-de. —

9. För Dig — är al - la le - van-de, —

13. för Dig — är al - la le - van - de.

Ljungbyholmsfestivalen

Vi söker gravrättsinnehavare

Gravplatsnummer:
Släktingar eller närstående till gravsatt!
Var vänliga kontakta kyrkogårds-
förvaltningen för upplysningar!
Tel: 0480-77 04 00

Tag etiketten. Låt hållaren stå.

Kyrkogårdsförvaltningen i
Södermøre Pastorat söker gravrättsinnehavare till gravplatser på Arby, Hagby, Halltorp, Voxtorp, Karlslunda, Mortorp samt Ljungby kyrkogård.

Flera gravar på våra kyrkogårdar saknar innehavare och det vill vi rätta till. Vi har satt ut gröna skyltar på de gravar som är berörda, där de anhöriga uppmanas att kontakta kyrkogårdsförvaltningen.

Om vi inte får kontakt med någon intressent kan de skyltade gravplatserna komma att betraktas som återlämnade till huvudmannen.

Kontakta exp.: 0480-770 400
(telefontid mån, ons, tors: 09-12
samt tis: 13-16) eller
sodermore.pastorat@svenskakyrkan.se

Lista på skyltade gravar finns på vår webb:
[www.svenskakyrkan.se/
sodermore/nyheter/
vi-soker-gravrattsinnehavare](http://www.svenskakyrkan.se/sodermore/nyheter/vi-soker-gravrattsinnehavare)

Stiftelsen Bäckerströmska fonden

Ansökan om medel för behövande, i första hand
Arby-Hagby församling, i andra hand
Halltorp-Voxtorps församling.

Ansökan görs senast 31/10 på särskild blankett till
pastorsexpeditionen, Prästvägen 1, 388 32 jungbyholm.
För blankett ring: 0480-770 400.

Café Löftet

18:30 Loftgården, Halltorp

3/9, 1/10, 5/11

Fri entré, fika serveras
Välkommen till gemenskap!

Karlslunda kyrkas dag

22 september 11:00

Kyrklunch och prof. Martin Berntsson från
Göteborg som berättar om *Nils Dacke och
reformationen*. Avtackning av Alva Jaensson.
Anmälan till lunchen senast 19/9 till
pastorsexp. 0480 - 770 400.
Sammanlyst för hela pastoratet

Syskonen Johanssons stiftelse

Har du drabbats av sjukdom eller handikapp (alla
åldrar) kan du söka medel ur Syskonen Johanssons
fond. Är du ensam eller har låg pension kan du också
söka medel ur fonden. Villkoret är att du är skriven i
Mortorps "gamla" församling. Välkommen med din
ansökan senast 31/10: stiftelsenyskonenjohansson.se

TILLSAMMANS I S:T OLOF

Tisdagar 16-19

Öppet hus för alla åldrar

16:00 Kaffet e på

Pyssel i barnrummet

17:30 Kvällsmat

20 kr, familj 50 kr

18:15 En lugn stund

Aftonbön

LUNCHGEMENSKAP

Torsdagar 12:00

Mariagården [jämna veckor] start 5/9
Tvärskogs församlingshem [udda veckor]
Mat från Påryds Lantcafe, pris: 60 kr
Anmäl senast kl. 12 dagen innan till
expeditionen, 0480-770 400

Församlingsresa

15/9 Arby-Hagby och Halltorp-Voxtorp

I år kör vi söderut och upplever

Tingsryd med omgivning

Vi firar mässa i Urshult kyrka kl. 11

Ta med förmiddagsfika

Hemkomst 18-tiden

Mer info på sodermore.se

Anmälan till expeditionen: 0480-770 400
senast 8 september.

Välkommen till en resa fylld med glädje,
gemenskap och musik!

Mer än du tror

16/9, 30/9, 14/10, 28/10, 11/11, 25/11, 9/12

18:30 Tvärskogs församlingshem

Undervisning, upptäckter & samtal om kristen tro

Ta med eget fikabröd

Gamla och nya deltagare välkomna!

Pilgrimsdagar

6-8 september

Tema: Friheten i Kristus

Vi vandrar från S:t Sigfrids källa till
Sigfridshamn i Loverslund och fyller
dagarna med vandring, samtal, bön,
bibelstudier, stillhet och tystnad.

Fredag 14:00 Samling vid

Tvärskogs församlingshem

Gemensam skjuts till S:t Sigfrids
dopkälla för de som önskar

**Fredag 14:30 Bön med dopförnyelse
vid S:t Sigfrids dopkälla**

Övernattning sker på golv
i församlingshem. Var med på allt hela
vägen eller anslut bara någon sträcka.

För planeringen av transport,
övernattning och mat önskar vi att man
anmäler sig senast 2/9 till
expeditionen 0480-770 400 eller via
formulär på webbsidan.

Lördag 18:30

Aftonro-gudstjänst Arby kyrka

Söndag kl. 15:00

Pastoratsmässa Sigfridshamn

Alla välkomna!

För mer information och anmälan,
se www.sodermore.se

SVENSKA KYRKAN

ÖSTRA SIGFRIDSLEDEN

Nya på jobbet

Välkomna Nina, Dan och Jenny!

Jag heter Nina Park Seo och har fått äran att bli Södermøre pastorats nya kantor. Jag kommer ursprungligen från Sydkorea, men har bott i Sverige sedan 2011.

Jag har en stor passion för musik, kör, kyrkan, barn och nya äventyr. Förhoppningen är att körverksamheten ska växa. Jag ser fram emot att få lära känna er och mot samarbetet med kollegor både här i Karlslunda-Mortorp och i de andra församlingarna.

Vi ses!

/Nina Park Seo

Kära vänner, det är jag som snart börjar jobba hos er i Södermøre pastorat. Först som diakonassistent och i februari som vigd diakon.

Jag, min fru och tre barn bor på landet i Förlösa.

Det ska bli spännande att lära känna de olika församlingarna. Tillsammans är vi kyrkan, här och nu!

Allt gott,

/Dan Ahlvin

God morgon Gud! God morgon världen!
God morgon församlingen!

Det är en bra start på dagen, att få uttrycka glädje och tacksamhet med enkla ord. När jag kör bil, försöker jag alltid gissa vilken psalm bilen framför mig har, på sitt reg.nummer. Dela bröd och dela liv, är viktiga delar i min tjänst som präst. Jag ser fram emot att mötas, i gudstjänsten, på mataffären, på sociala medier, på byn, i församlingen!

Jag heter Jenny Fogelström och är ny församlingspräst i Ljungbyholm!

/Jenny Fogelström

Kontakt

Besöks- och postadress

Prästvägen 1, 388 32 Ljungbyholm

Besök- och telefontider expeditionen

Mån, ons, tors: 09:00–12:00

Tis: 13:00–16:00

Fredagar: stängt

Telefon

0480-770 400

Kyrkoherde Richard Thörn

Södermøre pastorat

richard.thorn@svenskakyrkan.se/0480-770 401

Församlingspräst Ove Carlsson

Arby – Hagby, Halltorp – Voxtorp

ove.carlsson@svenskakyrkan.se/0480-770 431

Församlingspräst Jan Haglund

Karlslunda – Mortorp

jan.haglund@svenskakyrkan.se/0480-770 421

Församlingspräst Lars Ström

Trekanten

lars.strom@svenskakyrkan.se/0480-770 411

Församlingspräst Jenny Fogelström

Ljungbyholm

jenny.fogelstrom@svenskakyrkan.se/0480-770 441

www.sodermore.se

Sociala medier [@svenskakyrkansodermore](#)

**Svenska
kyrkan**

Klimatkompenserad
Gruppförändelse

DEN HÄR TRYCKSAKEN ÄR
KLIMATKOMPENSERAD HELA VÄGEN
FRÅN TRYCK TILL DISTRIBUTION
AV SVENSK DIREKTREKLAM.

Ansvarig utgivare: Richard Thörn

Bild: 326 hife av Oscar Reutersvärd. Använd med tillstånd från Moderna museet.